

Deneme

M. Aybike SİNAN

ÖMÜR DEDİĞİN

“**B**ir insan ömrünü neye vermeli”, diye soruyordu türkü.

Ömür bir anlık. Dünya bir ümit sarayı. Asude gönüllerin hiç gitmeyeceği, ömrün hiç bitmeyeceği bir sarp kale sanılır. Hep yüzü düşünülür yaşamın.... Tasavvurları bir hayale düşene kadar, rüya bitene kadar, gül solana kadar bu geçici bahar. ... Ömür, bir denizaltı olan biçare gönüllere bir anlık, geçici bir heves. Bir kutsal emanet ömür dediğin. Huzur limanına yürüyen bir nazlı peri. Öylesine muhayyel, öylesine sır. Çağlardan çağlara yürüyen bir yolculuk, bir serüven...

Ömür, rüzgâr yelesi bir at, ışık hızında bir kanat, göklerin en fevkine iltica eden bir umut merdiveni... Bir ilkbahar meltemi tomurcuk devşiren, kökleri yere çekilen çınarları deviren bir kasırga. Ömür, rahvan bir at hayatın kadranında ırgalanan.

Ömür, bahardan kışa doğru yürüyen bir seyahat mevsim mevsim... Ömür, hiç durmadan devinen menzile doğru...

Ötelere varmak için sora sora yürüdüğün...

“Harcamp gidiyor ömür dediğin” diye en büyük gerçeği biliyor türkü.

Ömür hüzzam bir şarkı gibi dudaklarda acı bir

tad bırakan bir mevsimlik gülümseme. Ab-ı hayat çeşmesi gibi ötelere akan bir hayal, mahmur gönüllere. Acı bir buğu gibi tamamlanacak bir kutlu serüven ömür dediğin. Bütün akşamlar erguvani günbatımlarına uzanacak ömür, mühlet bittiğinde itiraz zamanının bile olmadığı kör ve sağır bir an, anların ötesinde. Bir yolculuk, göklere uzanan

“Dünya bir rüya ülkesi. Bütün oyunların beyaz perdesi. Takvim yaprağıyla tüllenen gözleri buğulu dilber sandığımız. Hayta gülümlü saatleri, çapkın hayatı aklımızın hesaplarından, lügatlerden çekerek kalbimizin en ince yerinden O’na yürüdüğümüz, bir mahrem-i esrarımızdır ömür..”

merdivenlerde. Ömür, bir kâdim hikayedir söz aralarında. Zamanın terkisinde eriyen bir mum, sofyan şarkıların esrarlı nakaratı hüzzam çalan...

Ömür, terk-i dünya zamanı bırakılan aldatıcı bir sürür...

Hayat merdivenini sıra sıra yürüdüğün.

“Yolda kalan da bir, yürüyen de bir” diyor türkü.

Yolda kalanın da yürüyenin de ser a ser tattığı, zaman zaman unuttuğu bir emanet ömür dediğin. Hüznün yaslandığı, umutların yol açtığı, se-

vincin fısıltıyla yanından geçtiği bir derûn-u dildir ömür. Bir kelebek ömrü kadar sandığımız, bengisu pınarlarından medet umduğumuz, cilveli bir gül gibi baharlarda sunduğumuz, akıp giden bir Nil'dir. Ömür, bahar gibi geçip giden, muhayyel ufuklarda bir daha görülmeyen sincabi bir tuldür efkârımıza. Ömür, saniyeyi bile şaşırmayan, vakti geldiğinde saliseyi aşırmayan, som devlet kuşudur dallarımızdan çekilen.

Ömür, hazan vakti uzaklara göçen, mekân tutmaz bir göçmendir, ufuklarda kanat çırpıp... Ebedi bahçelere varmak için hürriyetine kavuşmuş bir azat köle...

Aşılmazı aşmaya yora yora yürüdüğün.

“Savrulup gidiyor ömür dediğin” diye söylüyor türkü.

Dünya bir rüya ülkesi. Bütün oyunların beyaz perdesi. Takvim yaprağıyla tüllenen gözleri buğulu dilber sandığımız. Hayta gülüşlü saatleri, çapkın hayatı aklımızın hesaplarından, lügatlerden çekerek kalbimizin en ince yerinden O'na yürüdüğümüz, bir mahrem-i esrarımızdır ömür. Söylenmemiş bir şarkıdır bestekârın mızrabında hiç çalınmayası. Kâlû Belâ şarabıyla mest olduğumuzdan, kendimizden geçtiğimizdendir bu savrukluğumuz... Bütün ar-

zular, elemeler, sevinçler yalan. Zamanın sarkacına düşmüş ömür, yalan... Bir zan bütün yaşadıklarımız. “Geldik gidiyoruz” diyen türkünün sözlerinde bütün gerçek. Gerisi yalan.

Belalı suların kıyısında unuttuğumuz bir gemi ömür...

Yüreğimiz ser a ser bir harabı-ı diyar, yara yara kördüğüm.

“Bir insan ömrünü neye vermeli? diye soruyor türkü.

Bir insan ömrünü ötelere rüzgârına vermeli. Tatlı bir nesim, alıp götürmeli ömrün şafaklarını. Gurup vaktine sevinmeli hüznü yürekler, bir gün daha bitti, demeli. Sevgiliye varmak zamanı geldiğinde düşülmeli yollara nalınsız, namsız. Ömür testisi şefkat, merhamet, sevgi yağmurlarıyla dolmalı, vakti geldiğinde çamçak çamçak içtiğin... Ömür hesaplı harcanıp, hesaplı yaşanmalı. Ömür bir sermaye ötelere gitmek için, kaybetmemeli, yitmemeli, bitmemeli hesapsızca... En sevgiliye varmak için, ömür sürmeli. Hayat, akıp giden bir pınar testilere dolmayan.

Ömür, ötelere varmak için tüm aşılmaz dağları kara kara yürüdüğün...

Hayat merdivenini sıra sıra yürüdüğün.

Bir emanet, bir emanet, Bir'e doğru yürüdüğün.